

Het levensverhaal van Louis Lierman en Zoë Magerman

Deel II

Eerste ontmoetingen en start van een mooi en lang leven

1. Eerste bezoek Knokke

Ik (Zoë) kwam op 28 maart 1945 voor de eerste keer naar Knokke naar de villa 'Relache', met de kinderen van Vastapane. De ingang van de Memlinc was nog versperd, de oorlog was wel voorbij, maar de vele antitankgrachten waren nog niet verdwenen en de wederopbouw was nog niet voltooid.

De boodschappen in de villa werden gebracht door Louis, en zo kwam er een eerste ontmoeting tussen ons beiden, het begin van vele.

Ik verbleef in de villa 'Relache' samen met Zoë de Glasse, de conciërge van het gebouw in Ninove.

Louis en Zoë samen met één van de kinderen van Vastapane (19 juli 1945).

Bezoek Brussel (4 november 1945).

Dit eerste verblijf in Knokke duurde een maand en in de zomermaand augustus hebben we nog een keer een maand in dezelfde villa verbleven, want mijnheer Vastapane had deze gehuurd voor een heel jaar.

In september was het kermis in Knokke en ben ik nog eens afgekomen. Ik kon blijven slapen bij Marie- Louise. En zo is de relatie begonnen.

Vanaf dan was het vooral schrijven met elkaar in plaats van zien, door de grote afstand. We zijn éénmaal uitgeweest in Brussel samen met mijn zus Bertha. Louis was toen in oktober afgekomen naar Brussel zodat we samen konden uitgaan.

Maar dan was het wachten tot de volgende zomer (1946) voor een volgende ontmoeting.

In 1946 had mijnheer Vastapane een villa gehuurd in de Dumortierlaan. Ik verbleef daar alleen met de twee kinderen en de ouders kwamen ieder weekend af. De kinderen gingen naar school in de Dumortierlaan gedurende die twee maanden dat we hier verbleven.

Hetzelfde jaar deed Louis' broer Maurice zijn plechtige communie, en toen ben ik ook naar het communiefeest gekomen. Achteraf is Maurice met mij mee naar Brussel gegaan, hij genoot ervan maar wegens te veel heimwee heb ik hem na twee dagen terug naar Knokke moeten brengen. Hij bleef maar wenen. Dus heb ik hem de zaterdag naar huis gebracht met de trein. Was gemakkelijk als ik met de trein kwam betaalde madame Vastapane het ticket. Het waren zeer vriendelijke mensen.

In het najaar van 1946 is Louis naar Brussel gekomen om een eerste kennismaking te hebben met mijn vader in Lot. In september 1947 heb ik dan twee maanden in Westende

gezeten. Daar kwam Louis regelmatig op bezoek. Eens was hij blijven slapen en had hij geprobeerd zijn ouders te verwittigen, maar die zaten op café en hadden de telefoon niet gehoord. 's Anderendaags bracht mijnheer Philippart, de vader van Madame, hem terug naar Knokke, zeer vroeg (rond 6 uur) zodat hij zeker op tijd was om te helpen in de winkel/melkerij. Maar toen was het kermis thuis. Zijn vader zei: "Ge zoudt er beter blijven." "Ahja" zei Louis, "Het heeft niet veel gescheeld, of ik was er gebleven."

2. 22 november 1947: het huwelijk

Twee maanden later op 22 november 1947 zijn we getrouwd in Lot. Heel de familie Lierman, vrienden en kennissen waren naar Lot met de auto afgekomen. Burgemeester Renaat Van Elslande, een Westvlaming, heeft ons gehuwd.

Huwelijksfoto.

's Anderendaags zijn we terug naar Knokke vertrokken. We verbleven de hele winter in de villa 'Green Light'. Ik werkte er als conciërge en Louis hielp zijn ouders in de winkel. Tegen Pasen 1948 zijn we terug in het ouderlijk huis komen wonen in de Sparrendreef. Ik ging nog uit werken, eten maken en kuisen van villa's om geld binnen te brengen. Ik werkte niet meer als kinderoppas. Louis bleef helpen in de winkel van de ouders.

Ik heb in 5 villa's gewerkt in die jaren:

- 'Merle blanc', 1948

- 'Rabouillière': hier heb ik twee jaar gewerkt in 1948 en 1949. De eigenaar was een dokter die af en

Familiefoto genomen na de huwelijksmis.

toe een golffestje gaf. Onze huisdokter mocht ook komen en ik had onze zoon Frank mee maar die schreeuwde toen heel veel. De dokter zei "Laat hem maar schreeuwen, hij zal wel braaf zijn."

- 'Quiétude', 1948, toen was ik zwanger van onze eerste zoon Frank.

- 'Patshoeve', 1949 ook hier ging onze eerste zoon Frank mee.

- 'Westhinder' in Westende, 1949.

De twee maanden in het seizoen heb ik thuisgeholpen in de winkel uiteraard tegen betaling.

3. Eerste eigen winkel.

In het najaar van 1948 zijn we dan als zelfstandigen begonnen met "Laiterie Vieux Zoute" in de Emile Verhaerenlaan. Wat nu bakkerij 'Blé d'Or' is. Dit was een melkhandel en kruidenierswinkelje.

Laiterie 'Vieux Zoute' in de Emile Verhaerenlaan.

Zo waren er in het Zoute twee gelijkaardige winkels, de onze en die van Louis' ouders. Dit gaf in het begin wat stof tot discussie. De meeste klanten kwamen naar ons en dat kon Camille, Louis' vader, niet zo goed verkroppen. Maar al snel, dankzij Marie-Louise, begreep hij dat ook wij voor ons eigen brood moesten zorgen, en zo konden we verder doen met onze winkel.

*Louis met onze twee kinderen Frank
en Marc voor de winkel
(15 maart 1954)*

*Zoë met de twee kinderen Frank en
Marc bij Siska
(hemelvaartsdag 1954)*

Acht jaar hebben we daar gewoond. We hadden het gehuurd voor negen jaar. Toen we vertrokken konden we het direct doorverhuren. Ondertussen was onze Marc geboren, vier jaar na Frank op 13 februari 1953. Marc was net drie maanden oud en Frank 4 jaar, ging net naar school, toen Louis' vader Camille stierf.

Voordat Frank naar school ging, was hij reeds zeer snel weg met van alles. Toen er goederen geleverd werden in de winkel, kon hij alles netjes op de juiste plaats zetten, zonder te kunnen lezen of schrijven. Altijd al een rappe geweest.

4. Terug naar de Sparrendreef

Maurice trouwde op 12 januari 1957. Marie-Louise was al getrouwd in november 1952. Beiden vertrokken uit het ouderlijke huis. Tijdens het trouwfeest van Maurice zaten onze kinderen bij Jenny. Het had niet veel gescheeld of het huis werd verhuurd, want onze nicht Bertha kwam het vertellen. We zijn dan ook direct naar huis gegaan.

Laiterie des Sapinières.

Eerste communie Marc.

In het najaar 1957 zijn we terug ingetrokken in de winkel van de ouders van Louis in de Sparrendreef. Wij waren de huurders en de eigenares, de moeder van Louis, woonde bij ons in. Zij is gestorven op 22 mei 1960, tussen de eerste communie van Marc en de plechtige communie van Frank.

Eind 1960 na het overlijden van Louis' moeder hebben we de winkel gekocht.

In 1961 werd de winkel vernieuwd omdat we eerst wat moesten sparen. We hebben deze winkel dan bijna 30 jaar uitgbaat. Van 1959 tot 1988, toen we beiden op pensioen zijn gegaan.

Eerste publiciteit in... het Frans.

In de twee maanden van het seizoen hadden we 2 personen, studenten en of leerlingen, die hielpen in de winkel. Een jongen om met de boodschappen rond te rijden, en een meisje om te helpen in de winkel. Ook enkele nichtjes zijn komen helpen zoals Mia Vroom (1 maand) en Veerle Magerman (2 maanden).

Winkel zomerseizoen 1966.

5. Het leven zoals het was in... de Sparrendreef.

De winkel was nooit gesloten behalve op donderdag op onze wekelijkse sluitingsdag, vanaf het midden van de jaren zestig.

Tijdens de zomermaanden was het hard werken. We stonden op om 5 uur. De melk en de groenten werden geleverd voor 6 uur. Dan vertrok Louis voor de melkronde naar de hotels en villa's. Toen we ook brood verkochten werd dat ook voor 7 uur geleverd.

De winkel werd om 7 uur geopend. De tweede melkronde begon na 8 uur tot de middag. De bestellingen werden aan huis gebracht. Er was geen middagsluiting zodat er tijdens het eten geregeld naar de winkel moest worden gegaan. Ook 's namiddags was er nog een melkronde.

De kruidenierswaren werden meestal in de namiddag geleverd, de rekken werden gevuld, de voorraad ging naar de kelder. In de vooravond was het opnieuw drukker in de winkel. De winkel sloot nooit vóór 8 uur 's avonds. Dan moest alles nog worden gekuist. Er was wel een tante die kwam kuisen en de was doen. Toen die overleden was, deden we beroep op een dame die enkele dagen per week kwam kuisen.

De boekhouding werd 's avonds gedaan. Op zondag was het extra druk in de voormiddag want er was vanaf 6 uur om het uur een mis in de Dominicanenkerk. En na elke mis kwamen heel wat cliënten in de winkel. Natuurlijk was het in de andere maanden veel rustiger, behalve dan tijdens de schoolvakanties (Kerstmis en Pasen).

Buiten het seizoen was er toch even tijd voor ontspanning. De zondagnamiddag was alternerend vrij voor Louis die naar de voetbal ging in Brugge of Knokke en voor Zoë die met de kinderen naar Siska ging.

Zoë ging ook de dinsdagnamiddag naar Knokke stad om te winkelen. Zij ging ook steeds naar een patisserie (o.a. Manon) voor koffie en gebak of een ijssalon (o.a. Pingouin).

Het is alom bekend dat Louis een vurige supporter was en nog is van Club Brugge. In de jaren vijftig kon hij enkele wedstrijden op "De Klokke" bijwonen toen Club nog in tweede klasse speelde. Toen Club promoveerde besliste hij om een abonnement te nemen voor de thuismatchen. Hij ging er naartoe met schoonbroer André, goede vrienden Aubin en Jean en ook zoon Frank mocht al heel vroeg mee. Na de match werd er tijdens de terugreis steeds halte gehouden in een café onderweg om de emoties door te spoelen. Toen Club verhuisde van "De Klokke" naar het "Jan Breydel" stadion is de groep uiteen gevallen. Toch is Louis nog met André Verburgh, tot aan zijn overlijden, naar de thuismatchen gegaan. Maar gezien de opwinding werd nadien gekozen om alles via radio en televisie te volgen.

Ondertussen was Louis ook supporter gebleven van RFC Knokke omdat hij er heel wat spelers kende, maar ook omdat zoon Marc een succesvolle belofte was en heel wat doelpunten maakte.

Zoë beloofde hem 20 BEF per doelpunt. Er is een match geweest dat Marc er 6 maakte. Bij gebrek aan steun van het bestuur heeft Marc RFC Knokke geruild voor een ploeg in het liefhebbersverbond eerst in Zeebrugge nadien bij de VV Heist van de vissersvoetbalclub. Hier ontpopte hij zich als een echte goalgetter en was verschillende jaren de topschutter van de competitie. Hij speelde eveneens in een minivoetbalt ploeg en ook daar was hij een vlot scorende spits.

In de jaren zestig waren er in de Dominicanenkerk ook nog Franse missen. In de loop van 1965 groeide het protest van de Vlamingen hiertegen. Dit mondde uit in een grote betoging op 10 oktober 1965 waarbij heel veel politie en rijkswachters de orde probeerden te handhaven.

Het resultaat was dat de Franse missen werden stopgezet en dat er nog enkel een verwelkoming in drie andere talen (Frans, Duits en Engels) gebeurde tijdens de zomermaanden.

Er werden wel elke zondag folders in vier talen met enkele misteksten ter beschikking gesteld.

Marc bij RFC Knokke, zittend tweede van links.

Marc bij VV Heist.

6. 20 jaar getrouwd en eindelijk op reis.

Toen we 20 jaar getrouwd waren gingen we de eerste maal op reis. Eerst hadden we een feest gegeven in restaurant 'Ten Bos' in Knokke voor ongeveer 50 familieleden. Nadien zijn we voor de eerste maal op reis geweest.

Echternach was de eerste bestemming. We zijn 4 dagen in het najaar weggeweest. Frank studeerde toen in Leuven, en Marc zat op het pensioonaat in Brugge, zo hadden we vier dagen voor ons.

Onze kinderen studeerden allebei verder, Frank heeft 4 jaar universiteit in Leuven gedaan en Marc 4 jaar beroepsschool in Brugge op internaat.

Frank is eerst twee jaar gaan werken, en heeft daarna zijn legerdienst als reserve officier gedaan bij het tweede Lansiers in Leopoldsburg en nadien in Euskirchen.

Marc is na zijn studies onmiddellijk aan zijn legerdienst begonnen bij het grondpersoneel van de luchtmacht. Na zijn legerdienst is hij eerst loodgieter geweest om uiteindelijk vanaf 1974 hovenier te worden, wat hij nog steeds doet.

Frank begon na zijn legerdienst op de studiedienst van Paribas Bank België. Hij veranderde nooit van bank maar door opeenvolgende fusies met BACOB en nadien met Dexia bank is hij nu hoofdeconoom van Dexia Bank (Belfius).

We zijn bij onze beide zonen op bezoek geweest tijdens hun legerdienst. Bij Marc na een reisje naar Luxemburg en die hebben we dan ook meegebracht naar huis want het was de laatste dag van zijn dienst. Bij Frank tijdens de battaljonfeesten in Euskirchen, toen we terugkwamen van de Bodensee.

7. Hart in 'Bruttig-Fankel' verloren.

De volgende vakanties gingen eerst, een jaar of zes naar Echternach, dan naar Bodensee, vervolgens Lourdes en de Elzas.

En nu gaan we al 25 jaar naar de Moezel naar hetzelfde plaatsje Bruttig-Fankel bij de familie Hess. Van de ene familie naar de andere, maar toevallig hebben ze beiden dezelfde naam zonder familie van elkaar te zijn. Er zijn 13 slaappleatsen volgens de formule 'Zimmer frei'. Er is steeds veel te doen in de omgeving.

Toen we er het eerste jaar kwamen hebben we eventjes moeten zoeken naar een slaappleats, overall stond wel 'zimmer frei' maar dit bleek niet altijd te kloppen. Totdat we bij de familie Hess toekwamen en wel een slaappleats kregen. De eerste nacht heeft Marc wel op de zetel moeten slapen, maar 's anderdaags had hij ook zijn eigen kamer.

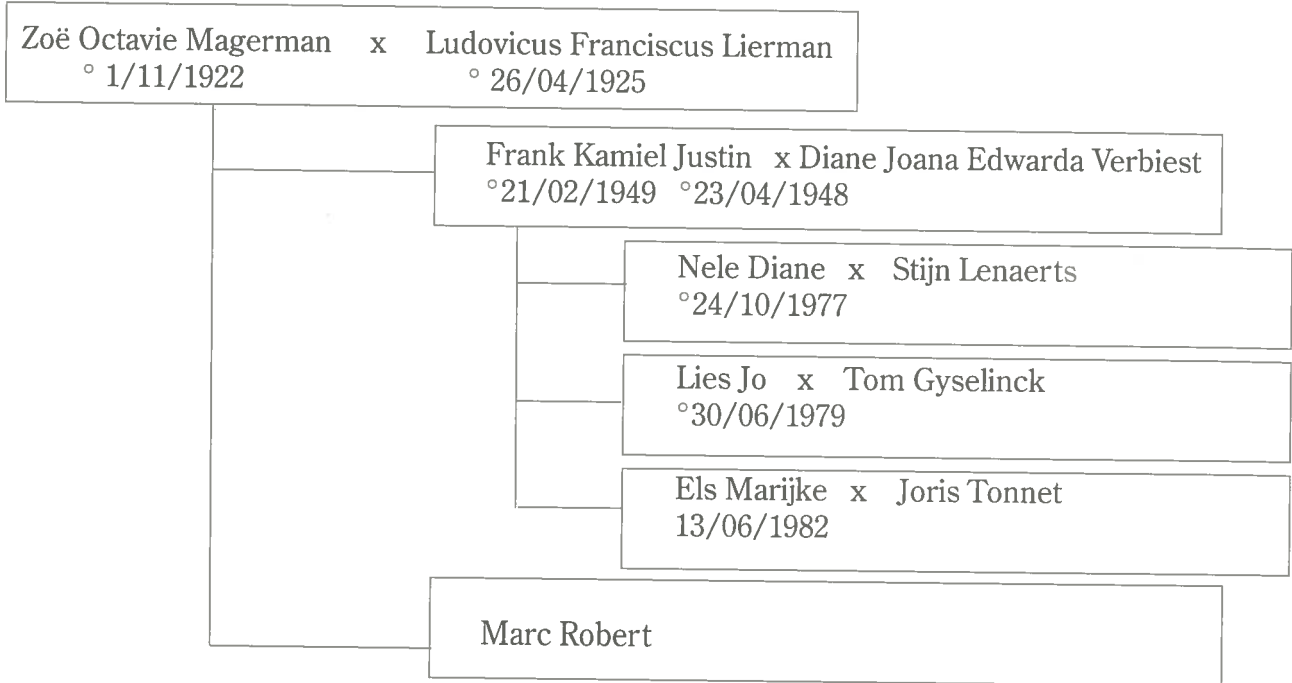
8. Familie breidt uit.

Op 26 januari 1974 trouwden Diane en Frank in Leuven in de Sint Lambertuskapel van de Universitaire Parochie in Leuven. De huwelijksreceptie ging door in een parochiezaal in het centrum van Leuven. Het feestmaal ging door thuis bij de ouders van Diane.

Diane en Frank hebben drie dochters: Nele, geboren op 24 oktober 1977, Lies 30 juni 1979 en Els 13 juni 1982.

Marc bleef vrijgezel.

Onze stamboom

9. 1988: op pensioen.

In 1988 zijn we gestopt met de winkel en op pensioen gegaan. Zoë was 66 jaar, Louis was 63 jaar. Wie werkt er nu nog zo lang?

Eerst werd de winkel verhuurd aan de familie Briers die er een traiteurszaak van maakte. Zij hadden drie kinderen, waarvan de jongste me altijd in het oog hield van boven aan de trap als ik aan het kuisen was en 's avonds kwam ze een ijsje eten. Zij hebben acht jaar de winkel gehuurd.

Vervolgens is er de beenhouwerij Gaspar gekomen die er nog steeds inzit. Zij hebben serieuze veranderingen gedaan in de winkel en in 2006 de gevel geschilderd. Zij hebben twee kinderen, een dochter die een jaar in Amerika heeft gestudeerd en nu stewardess op cruiseschepen is en een zoon die muziek-academie volgt in Leuven.

Winkel Sparrendreef 86 anno 2006.

10. Gouden bruiloft.

Op 22 november 1997 werd de gouden bruiloft gevierd. Het startschot werd gegeven tijdens een misviering in het Dominikanenkerkje in de Sparrendreef. Hierna volgde een uitgebreide receptie voor vrienden en burens uit het Zoute en familieleden in het restaurant 'De Waterral'. Het stadsbestuur van Knokke-Heist was vertegenwoordigd door twee schepenen (Denorme & Reubens). Het feestmaal was copieus en lekker. De wijn vloeyde rijkelyk.

*De familie
met de twee schepenen.*

11. Vieringen 80 jaar.

De feesten volgden elkaar in versneld tempo op. De viering van 80 jaar Zoë op 1 november 2002 viel samen met hun 55 jaar huwelijksfeest. Deze keer was het restaurant 'Hof ter Mude' de verzamelplaats voor een uitgebreide maaltijd voor de naaste familieleden.

Op 26 april 2005 was het de beurt aan Louis om zijn tachtigste verjaardag te vieren. Opnieuw werd het restaurant 'Hof ter Mude' als plaats voor het gebeuren gekozen voor het feestmaal met de directe familieleden.

*De familie op 1 november 2002
(80ste verjaardag Zoë).*

Louis 80 jaar.

*Zoë en Louis
nieuwjaar
2004.*

Bedanking

De tekst werd gedeeltelijk geschreven en ingesproken door Zoë en Louis. De eindredactie werd verzorgd door Frank. Het typewerk, het scannen van de fotos en de lay-out gebeurden door Nele. Het drukken en het inbinden werden uitbesteed.

